

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
17.06.2019

ВИСНОВОК

про невідповідність судді Оболонського районного суду міста Києва
Шумейко Олени Ігорівни
критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю Оболонського районного суду міста Києва **Шумейко Олену Ігорівну** (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя ухвалювала рішення, обумовлені політичними мотивами. Суддя допускала поведінку, яка призвела до істотних порушень правил процесу і (або) порушення основоположних прав і свобод. Наприклад, суддя вирішувала справу ігноруючи факти, що свідчать про очевидну фальсифікацію документів чи інших доказів.

(підпункт 1.8 п. 1, підпункт 3.9 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Суддя ухвалила принаймні два незаконних рішення про позбавлення прав керування транспортними засобами невинних осіб на підставі підроблених документів у зв'язку з їх участю у акціях протестів під час Революції Гідності, зокрема поїздкою до Межигір'я Віктора Януковича 29.12.2013.

[Постановою](#) від 03.02.2014 у справі № 756/642/14-п особу було визнано винною у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення та застосовано адміністративне стягнення у виді позбавлення права керування транспортними засобами строком на три місяці. Рішенням Апеляційного суду м.Києва від 17.03.14 дану постанову скасовано як незаконну, а справу закрито у зв'язку з відсутністю складу правопорушення.

[Постановою](#) від 14.02.2014 у справі № 756/883/14-п особу визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення та застосовано адміністративне стягнення у виді позбавлення права керування транспортними засобами строком на три місяці. Надалі, [Рішенням](#) Апеляційного суду м.Києва від 17.03.14 особу було звільнено від адміністративної відповідальності на підставі Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» № 743-VII від 21 лютого 2014 року

Загальновідомо, що 29.12.2013 [відбулася](#) одна з наймасштабніших акцій Автомайдану - поїздка до замиської резиденції “Межигір’я”. Після цього учасників акції почали переслідувати шляхом складання щодо них працівниками ДАІ фальсифікованих рапортів та протоколів. Потім на підставі цих документів судді ухвалювали рішення про покарання власників автомобілів, які насправді нічого не порушували.

Як раніше зазначала Громадська рада доброчесності у висновках щодо [В.В.Лисенка](#), [В.В. Дев’ятка](#) та [М.Ю.Тітова](#) з посиланням на показання ексголови Оболонського районного суду м.Києва та екскленкині Вищої ради правосуддя Ірини Мамонтової, є підстави вважати, що такі рішення судді ухвалювали у зв'язку із вказівками з Адміністрації Президента Януковича. Наявність цих показань Мамонтової І.Ю. підтверджується і багатьма ухвалами судів.

Так, про це вказується в ухвалі судді Новозаводського районного суду м.Чернігова від 15.11.2017 у справі № [751/4456/17](#), якою прокуратурі дозволено вилучити справи щодо учасників протестів з одного із судів м. Києва: *«Вказані факти безпідставного притягнення до адміністративної відповідальності учасників акції протесту «Автомайдан» та її координації з Адміністрації Президента України ОСОБА_3 підтверджуються показаннями колишнього голови Оболонського районного суду міста Києва ОСОБА_4 яка повідомила, що протягом грудня 2013 та січня 2014 року їй на робочій телефон надходили дзвінки з Адміністрації Президента України, щодо прискорення розгляду адміністративних матеріалів та обрання максимально можливого стягнення відносно правопорушників».*

Український центр суспільних даних провів [статистичне дослідження](#) судових рішень про притягнення водіїв до відповідальності, яким встановлено особливий підхід суддів саме до справ за участю учасників акцій протестів та різку зміну підходу до вирішення цих справ. Така аномалія у практиці застосування законодавства також може пояснюватись наявністю такого впливу на суддів.

Окремо наголошуємо, що під час ухвалення рішення суддя допустила аналогічні порушення, допущені іншими суддями, які були звільнені за порушення присяги

(наприклад, див. [рішення Вищої ради правосуддя](#) від 21.12.2017 щодо судді Обухівського районного суду Київської області О.С. Степанової, [рішення Вищої ради юстиції](#) від 17.03.2016 про звільнення М.О. Фролова з посади судді Голосіївського районного суду міста Києва, [рішення Вищої ради правосуддя](#) від 13.07.2017 про притягнення судді Херсонського міського суду Херсонської області І.В. Котьо до дисциплінарної відповідальності). Особливо звертаємо увагу на [рішення ВРЮ](#) від 26.11.2015, яким встановлено порушення присяги у діях колеги судді та колишнього голови суду Лисенка В.В. при розгляді аналогічних справ і внесено подання про його звільнення.

Ці факти дають підстави вважати, що суддя не дотримувався принципу незалежності, ухвалював свавільні рішення, що призвело до покарання невинних осіб.

Важливо також, що свою оцінку подібним діям щодо іншої судді дала Громадська рада міжнародних експертів (далі - ГРМЕ) під час конкурсу на зайняття вакантних посад у Вищому антикорупційному суді України. Так, саме ухвалення аналогічного [рішення](#) стало підставою для ініціювання членами ГРМЕ спеціального спільного засідання щодо О.А. Голуб як такої, що не відповідає критеріям доброчесності. Вища кваліфікаційна комісія суддів України (далі - ВККС) за результатами спільного засідання з ГРМЕ 18.01.2019 припинила участь О.А. Голуб у конкурсі.

2. Суддя повідомила недостовірні відомості у декларації доброчесності.

(підпункт 3.1 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

2.1. Уперше подаючи [декларацію доброчесності](#) за 2016 рік, суддя у п. 17 підтвердила, що не приймала рішень, передбачених ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади”.

Відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади” одним із видів рішень, що є підставою для перевірки суддів судів загальної юрисдикції, є рішення про накладення адміністративних стягнень щодо осіб, які були учасниками масових акцій протесту в період з 21.11.2013 до дня набрання чинності цим законом.

У п.1 цього висновку наведені факти винесення трьох таких рішень, а отже твердження судді не відповідають дійсності.

2.2. Уперше подаючи [декларацію доброчесності](#) за 2016 рік, суддя у п. 19 підтвердила, що до неї не застосовуються заборони, передбачені Законом «Про очищення влади».

Відповідно до п.13. ч.2 ст. 3 Закону «Про очищення влади» заборона, передбачена частиною третьою статті 1 цього Закону, застосовується до судді, який ухвалив рішення про притягнення до адміністративної відповідальності осіб, звільнених від адміністративної відповідальності відповідно до Закону України "Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України" від 21.02.2014 № 743-VII.

Суддею винесено Постанову від 14.02.2014 у справі № 756/883/14-п, якою особу було притягнуто до адміністративної відповідальності, а потім звільнено від відповідальності на підставі Закону України "Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України" від 21 лютого 2014 року № 743-VII, а отже суддя підпадає під дію закону «Про очищення влади».

Вказане дає підстави стверджувати, що суддя повідомила недостовірні відомості в п. 19 декларації доброчесності за 2016 рік.

Звертаємо увагу, що питання про правила заповнення п.19 декларації доброчесності були предметом розгляду Вищої кваліфікаційної комісії суддів, Вищої ради правосуддя та Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

Рішенням ВККС від 22.04.2019 № 97/ко-19 за аналогічних обставин було встановлено факт надання суддею Солом'янського районного суду м.Києва Українцем В.В. недостовірної інформації у п. 19 декларації доброчесності.

Рішенням Вищої ради правосуддя від 05.09.2017 № 2620/0/15-17 відмовлено у внесенні подання Президентіві України про призначення Білика О.В. на посаду судді Голосіївського районного суду міста Києва. Однією з причин такого рішення було саме те, що суддя вказав недостовірну інформацію у п. 19 декларації доброчесності. При цьому Вища рада правосуддя відкинула аргумент судді про те, що він керувався відповідною довідкою про результати перевірки на підставі Закону «Про очищення влади», підписаною головою суду, де вказано, що обмеження, що передбачені цим законом не поширюються на нього. Вища рада правосуддя врахувала, що ця довідка не відповідає фактичним обставинам та була видана з порушенням порядку.

Це рішення було оскаржено до Верховного Суду. Рішенням Касаційного адміністративного суду від 01.02.2018 у справі № [800/402/17](#), яке набрало законної сили, відмовлено у задоволенні позову судді та повністю залишено у силі рішення Вищої ради правосуддя. У рішенні суду зокрема вказано:

«101. Суд відхиляє покликання позивача на Довідку за результатами перевірки в порядку ст. 4 Закону України «Про очищення влади» (а.с.57), за якою встановлено, що "до ОСОБА_2 не застосовуються заборони, передбачені частинами третьою або четвертою статті 1 Закону України «Про очищення влади», з урахуванням рішення Ради суддів України № 23 від 03.03.2016 р.", оскільки зазначена Довідка не є підставою для заповнення декларації доброчесності судді.

102. Як зазначено у ст. 62 Закону «Про судоустрій та статус суддів» декларація доброчесності судді складається з переліку тверджень, правдивість яких суддя повинен задекларувати шляхом їх підтвердження або непідтвердження.

103. Таким чином, виявлення у декларації доброчесності неправдивих тверджень, навіть якщо вони підтверджені довідкою за результатами перевірки в порядку ст. 4 Закону України «Про очищення влади», свідчить про порушення вимог щодо заповнення декларації.

104. Заповнюючи декларацію доброчесності, суддя ОСОБА_2, який приймав рішення про накладення адміністративних стягнень на осіб, які були учасниками масових акцій протесту, у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на підставі статті 122-2 КУпАП, усвідомлював, що ці рішення передбачені ст. 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» і про їх ухвалення необхідно зазначити у декларації. Проте не зробив цього».

2.3. У п. 12 суддею Декларації доброчесності за [2016](#), [2017](#), [2018](#) роки підтверджено наступне: «Мною сумлінно виконувалися професійні обов'язки»

Відповідно до ч.3 ст.3 Закону України «Про доступ до судових рішень» суд загальної юрисдикції вносить до Реєстру всі судові рішення і окремі думки суддів, викладені у письмовій формі, не пізніше наступного дня після їх ухвалення або виготовлення повного тексту. Відповідно до п.14 Перехідних положень Закону України «Про забезпечення права на справедливий суд» Державна судова адміністрація у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень тих судових рішень, які не були внесені до Єдиного державного реєстру судових рішень, починаючи з 01.01.2010.

Державна судова адміністрація [надіслала](#) на адреси апеляційних та місцевих судів листи від 25.05.15 № 15-9839/15, від 16.06.15 № 15-11277/15, від 10.11.15 № 17704/15, від 16.09.16 № 15-6668/16 з роз'ясненнями щодо обов'язкового надсилання електронних копій судових рішень до реєстру на виконання Перехідних положень.

[Листом](#) Оболонського районного суду м.Києва від 18.04.18 за підписом М.Ю.Тітова підтверджено факт невнесення цих рішень до Реєстру, але стверджувалось, що усі умови для цього зроблені.

Незважаючи вимоги законодавства, нагадування ДСА, створені умови у Оболонському суді і те, що з моменту винесення вказаних вище Постанов минуло понад 5 років, вказані рішення до сих пір відсутні у Єдиному державному реєстрі судових рішень. Окрім того, цей факт допоміг судді уникнути люстрації.

Це свідчить про неналежне виконання професійних обов'язків судді та повідомлення суддею недостовірних відомостей в п. 12 декларації доброчесності за 2016, 2017 та 2018 роки.

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити судді право на відповідь до початку співбесіди з Вищою кваліфікаційною комісією суддів України, оскільки вона не надала контактної інформації, а співбесіда призначена у строки, які унеможливили таку комунікацію.

Звертаємо увагу, що всупереч Закону “Про судоустрій та статус суддів” у суддівському досьє № 01874, розміщеному на офіційному сайті ВККС відсутні будь-які пояснення судді щодо наведених у даному висновку фактів, а також заява про проведення перевірки достовірності тверджень у її Декларації доброчесності, яка була зареєстрована у ВККС 30.07.2018 р. за № 31кп-429/17-Ш/3

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

**Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)**

17.06.2019 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 12-ма голосами з 19 голосів членів Ради.

У голосуванні взяли участь 12 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Жернаков Михайло
- 3) Куйбіда Роман
- 4) Кулібаба Андрій
- 5) Маселко Роман
- 6) Марчук Антон
- 7) Мелких Едуард
- 8) Моторевська Євгенія
- 9) Соколенко Наталія
- 10) Сухоставець Роман
- 11) Чижик Галина
- 12) Шепель Тарас

**Координатор
Громадської ради доброчесності**

(підписано електронним цифровим підписом)